

Muziekconcours van Barcelona: hoog niveau

Door Alex van Amerongen

BARCELONA, 1 mei — Voor de zeventiende maal is in Barcelona het op 30 april geëindigde internationale muziekconcours gehouden, en er is vermoedelijk nog nooit aandacht aan besteed in Nederlandse kranten. Dat komt niet omdat het belang ervan te gering zou zijn, maar waarschijnlijk doordat het de organisatoren — voornamelijk dames — wat ontbreekt aan zin voor publiciteit. Het concours, dat meestal drie categorieën omvat (tinaal piano-viool-zang, ook wel eens piano-cello-fluit), is namelijk niet voor niets genoemd naar Maria Canals, een in Catalonië vermaarde pianiste. Zij heeft het gesticht en ze organiseert het nog steeds met hetzelfde enthousiasme en idealisme, daarin bijgestaan door o.m. enkele vrouwelijke leerlingen en onderwijzers. Moreel en financieel wordt Maria Canals' onderneming gesteund door de gemeente Barcelona en door een vrij groot aantal industrieën en notabelen, het concours is lid van de internationale federatie van internationale muziekconcoursen en telt derge mee onder de soortgelijke evenementen in West-Europa. In de jury's vindt men altijd een aantal van internationale importantie (dit keer bijv. Georges Auric, Henri Gagnebin en prof. Hans Sittner, directeur van de Musikhochschule in Wenen) maar ook de deelnemers zijn van goede huize: de grote conservatoria (Wenen, Parijs, Londen, Berlijn) vaardigen hun meestbelovende leerlingen af, en veel opmerkelijke talenten die aan het behalen van instellingen of privé studeerden vormen de rest.

Prijswinnaars

Hoevel in de sectie piano het technische en artistieke peil gemiddeld vrij hoog lag zijn er daar geen eerste prijzen gevallen. Eva Bukojemskaja uit Polen, die met haar voortreffelijke Bach-, Beethoven-, Chopin- en Albeniz-vertolkingen tijdens de beide eerste ronden een mooie kans leek te maken op een eerste prijs, stelde een beetje teleur toen ze tijdens de finale met orkest het eerste deel van Beethovens vijfde pianoconcert wat haastig en machinaal liet klinken. Ze kreeg een tweede prijs, afd. vrouwen. Twee tweede prijzen (mannen) gingen naar de Fransman Yves Noack en de Oostenrijker Igo Koch, die de Poolse technisch en muzikaal bijna evenaarden.

De situatie in West-Europa wat betreft kwantum en kwaliteit van jonge bespelers van strijkinstrumenten mag dan wel hoog opgevoerd zijn, de toch flink aan vermindering zijnde violisten in Barcelona deden de jury toch vaak de oren

spitsen. Er was er maar één duidelijk onder de maat, bij de tien overigen kwam het aan op zorgvuldig tegen elkaar afwegen van de positieve en minder positieve hoedanigheden in hun vertolkingen tijdens de eerste twee ronden. Ik heb nog nooit zoveel solonates en -partita's van Bach en zoveel vioolconcerten van Mozart achter elkaar gehoord; wanneer de kwaliteitsverschillen in de interpretatie dan klein zijn wordt het inderdaad moeilijk.

Maar de manier waarop stukken van vrije keuze en de verplichte caprice van Paganini werden gespeeld maakte het toch mogelijk het juiste cijfer te noteren.

Winnar van de eerste prijs is geworden Ernst Kovacic uit Wenen, die bij al deze taken blijk gaf van enorme instrumentale beheersing en van innerlijke zekerheid en evenwicht, ook toen hij tijdens de finale het eerste deel van Beethovens vioolconcert speelde. Tweede prijzen kregen Mariana Sirbu (Roemenië) en haar landgenote Angela Gravila.

Maar er was eigenlijk iets opzienbarends te beleven tijdens het spel van de 17-jarige Fransman Armand Flammer, leerling van Roland Chamy aan het Parijs conservatorium. Omdat de meerderheid van de jury absolute maatstaven wenste te hanteren kwam hij niet verder dan een medaille en een in bijzondere gevallen toegekende aanmoedigingsprijs, maar relatief gezien was de kleine Flammer toch wel de meeste aandacht waard.

Zijn Mozart en zijn Bartok (solonates) mochten dan hier en daar wat aan lijkende beheersing tekortkomen, bewonderenswaardig waren zijn chromatische oktavevallen in Paganini's caprice in Es en bovenal zijn fijne muzikaliteit in Fauré's romance op. 28. Dit was vioolspel van een spontaneïteit en een gedrevenheid die voor jonge natuurtenanten karakteristiek zijn, en ik ben zeker dat Flammer over een paar jaar nummer 1 wordt op een van onze vermaarde vioolconcoursen (Brussel, Parijs of Moskou).

Vocalisten

Het is bekend dat gebrek aan zelfkritiek het vaakst voorkomt onder jonge zangers en zangeressen. De jury was voorbij aan het gebruikelijke aantal avonturiers in deze sector, maar menig bewijs van onvermogen (te weinig tellen in een maat bijv.) ontlokte aan de 72-jarige Auric toch spontane uitingen van Parijsse humor. Auric (die zich een beetje geneert voor het succes van zijn muziek in de film Moulin Rouge, maar toch flink aan vermindering zijnde violisten in Barcelona deden de jury toch vaak de oren

Groupe des Six, hij is als componist nog steeds actief en weet een gezelschap meesterlijk bezig te houden met gekke verhalen over muziektoestanden waarin hij zoal verzeild raakte.

De amateuristische prestaties van sommige vocalisten werden dus flink op de hak genomen, maar ik wil de goeden niet te naspreken. Die waren er wel degelijk, en met name maakte onze in Monaco woonachtige landgenote Suzanne Bavari-van der Wolk een uitstekend figuur met haar fijne, gecultiveerde sopraanstem (o.a. in aria's van Bach, Mozart en Berg). Ze kreeg een medaille. Tweede prijzen werden behaald door de Japanse sopraan Yuko Tsuji (perfecte techniek, mooie stem, zeer authentieke uitspraak van Duits en Italiaans) en de Griek Soto Papulakas, die een mooie lyrische tenor bezit waarmee hij soepel weet om te gaan; jammer alleen dat zijn Duits nog niet erg verstaanbaar is.

Een verpletterende indruk maakte echter op ieder de eerste prijswinnaars: Magdalena Cononovici uit Roemenië, een land dat opmerkelijk veel talent op zang- en vioolgebed levert. Haar dramatisch sopraan, met een uitzonderlijke volume en een rijk scala aan dynamische gradaties, bleek ideaal voor Puccini, Cilea, Mascagni, en de andere veristen. Of ze ook Wagner aan zou kunnen lijken me echter nog de vraag.

Bij de vocalisten was nog een zeer opmerkelijke Japanse tenor (evenals de overige Japanners in Wenen geschoold), wiens verrichtingen ook nauwelijks voor goede klassieke of Duitse zangers onderdeden. Het was misschien een geval als Flammer, deze Ryuski Kavase, men kan ook hier spreken van een natuurtaent waar nog iets aan gevild moet worden.

Welvarend

Juryleden en kandidaten (voorzover deze laatste goed gehuisvest waren, er waren wat klachten over slechte hotels) zullen zich in het momenteel zeer welvarende Barcelona thuis gevoeld hebben. De stad pronkt met rijke architectuur, met decoratieve monumenten en schitterende musea, en voorts met een artistieke etiek van de winkeliers die de aandacht van Spanjaarden en buitenlanders trekt. Vergeleken met twintig jaar terug moet Barcelona een enorme economische ontwikkeling hebben doorgemaakt: van de armoede van toen is niets meer te zien. En het is zeker niet alleen een werkstad. Er hangt een musische sfeer, die nog wordt ondersteund door de vele attracties voor de buitenlander, onder meer op gastronomisch gebied.

Op het Oecheconcert van het Residentie Orkest mocht Paulus de postbode een verzamelnummer aan dirigent Willem van Otterloo (rechts) voorleggen. Op de vleugel speelde hij het Vader Jacob voor.

Kinderen veroveren Haagse concertzaal

Door BARBARA L. KULLBERG

In het Haagse Congresgebouw vond zaterdag het officiële begin van de Meicyclus van het Residentie Orkest plaats met een drietal manifestaties in het kader van de televisiereeks „Oebele“.

Rijen kinderen stonden vroeg in de middag reeds voor het gebouw. Het geheel had een feeststemming doordat er, blijkbaar geïmproviseerd, aan de ingang limonade en ijs werd verkocht. Driemaal gleed tamelijk gedisciplineerd een stroom van kinderen met naar verhouding weinig begeleidende ouderen binnen. In de Grote Zaal had het Residentie Orkest zich in wandelkledij op het podium opgesteld en liet de heer Willem van Otterloo, zijn gewillig meewoer in een door de camera's opgenomen

gebeuren dat zich geconcentreerd bleek te hebben rond de bruiloft van de Oebele-figures Paulus en Geesje. Er klonk opgewekte muziek die ten dele door Joop Stokkermans was gesymfoniseerd. Er waren liedjes maar het meest dankbaar leken de fragmenten waarin de instrumenten aan het hier en daar zeer jeugdige en met kwetterende stemmetjes doorpratende publiek werden voorgesteld. „Wat is dat? Een viool. En wat is dat dan? Een grote viool. Maar wat zou dat dan zijn? Een nog grotere viool!“.

Te subtiel

Het thema had nog veel meer uitgesponnen kunnen worden. De grap van de triangel die voor klerenhang werd verstenen sloeg tenminste enorm in en mijnheer Paulus als solist en dirigent bleek ook helemaal niet mis te zijn.

Minder indruk maakte het misschien wat te subtiel verhaal van het olifantje Babar met muzikale illustratie van Poulenc. Maar toen ik dat in de eerste ronde hoorde stonden de luide sprekers te zacht en begonnen de kleinste concertbezoekers op hun duim te zuigen omdat ze er niets van begrepen en er ook geen ondersteunende plaatjesjinken bleken. Maar ach, de televisie, dat allesverblindende medium, had er natuurlijk toch een dankbare opname aan en het Residentie Orkest dat wegens het enorme succes probeert nog een kinderconcert te geven zal ervan geleerd hebben de zaak wat overzichtlijker te organiseren.

Aansluitend zaterdag 3 mei begint de Mei-cyclus in ernst met het programma „Koningen, Feesten“ waarin zowel muziek met projectie als miniatuurvoorstellingen van echte operaties zullen worden gegeven.

De Amerikaanse schilder van Duitse afkomst René Wilner, die sedert enkele jaren in ons land woont, exposeert op het ogenblik in een Amsterdamse galerie. Men ziet hem hier bij de opening van zijn tentoonstelling samen met Simon Vinkenog. Wilner is degene die onlangs verdacht werd van de bomaanslag op de Russische handelsdelegatie in Amsterdam. Hij heeft toen nog enkele dagen vastgezeten.

Nederlandse zangers verdienen betere kans

Door BARBARA L. KULLBERG

Van Wagners Vliegende Holländer die de Nederlandse Opera Stichting vorige week in het Scheveningse Circus-theater in première heeft gegeven worden drie van de partijen alternatief door Nederlandse krachten bezet. In de tweede voorstelling hebben Pieter van den Berg, Mizzi van der Lanz en Bert Bijnen zich respectievelijk als Daland, Senta en de Holländer voorgesteld. Ze zullen zich ook in enkele van de uitvoeringen te Amsterdam en Rotterdam doen horen.

Bij deze tweede voorstelling die zaterdag wederom in het Circus-theater is gegeven werd nogmaals duidelijk dat de opzet van deze productie de voornaamste muziekdramatische mogelijkheden blokkeerde. Naast de pretentieve regie van Kurt Horres viel steeds meer op hoe de dirigent Franz Bauer-Theussl de partituur onbezield laat. In het verslag van de première kwam de vermelding daarvan door een kleine zetsfout niet tot zijn recht maar het was de bedoeling te signaleren dat de dirigent soms de indruk wekt opera's te hanteren alsof het operettes zijn. Ook dit keer werd oppervlakkig doorgemusi-

— De actrice Glenda Farrell, bekend door haar rollen in televisieseries als Dr. Kildare en Bonanza, is in New York overleden; zij was 67 jaar. Zij heeft ook in films opgetreden, o.m. in I'm a Fugitive from a Chain Gang en Middle of Night.

— Peter Davis, die Louis Armstrong trompet leerde spelen, is in New Orleans overleden; hij was negentig jaar. Davis ontfermde zich over Armstrong toen deze, twaalf jaar oud, naar een verbeteringsgesticht was gestuurd nadat hij in een dulle bui op nieuwjaarsdag een pistool had afgeschoten.

NRC HANDELSBLAD

Hoofdredactoren: mr. J. L. Heldring, H. J. A. Houland en drs. A. S. Spoor. Adj. hoofdredactoren: W. H. Gulise en W. Woltz. Eindredactie: W. H. Gulise, J. M. Blik en dr. R. van Kamp. Chefredacteur: A. J. van der Pijl. E. van Baarsel, chef nieuwsdienst; A. H. Hilmans; commentator: K. M. Schreiner. Chef binnenlandredactie: H. A. Scheltes; hoofdredactie: E. J. van Dijk, P. van Eeten, A. G. Klopper, A. M. Meyerman, J. M. Müller, mr. K. L. Poll, drs. J. E. Redeker, J. Reichenfeld, I. W. Smits, drs. A. van der Veen. Chef financiële redactie: H. A. Berkhout, baursredacteur: Ph. Mendera; chef sportredactie: S. J. Idema; redacteur: J. van der Veen; J. W. M. van Spaendonck; redactie wetenschap: J. de Kool en R. J. Schaeffer; redactie radio: A. F. Luyendijk en Ph. van Tijn; opmaak: J. G. Karstel.

Ebony White charmant, maar niet voldoende

AMSTERDAM, 3 mei — Het gebeurt niet vaak dat een Engelse actrice haar carrière start in ons land en het gebeurt ook niet vaak dat een actrice een One Woman Show begint, die niet gaat over bijtjes en bloempjes en verloren liefdes, maar over problemen van altijd zoals vrouwen-emancipatie en rassendiscriminatie.

Ebony White heeft beide elementen in haar nieuwe One Woman Show. Haar eigen teksten hebben een soort milde, wrange poëtische ondertoon die gevoelig aan kan komen, maar die ze altijd omweeft met spot, ironie en humor. Haar hele optreden krijgt daardoor een bijna uitdiggende charme.

Ebony White heeft een komisch talent en ze beweegt vrij goed. Kenmerkend aan haar programma is ook de zelfspot en kritische kijk op de niet-blanke samenleving. En juist die zelfspot en kritische instelling geven haar programma een toon die het geheel uitlijnt boven het overbekende larmoyante zelfbeklag in de Uncle-Tom-stijl.

Ebony Whites zingen is bepaald minder goed. Ze gebruikt geen microfoon, waardoor haar stem nogal eens verloren gaat in de muziek en haar uitspraak is niet altijd even duidelijk. Ook is de belichting onzorgvuldig en onattent, maar Ebony White bezit genoeg theaterpersoonlijkheid om een geëngageerde one-woman-show te brengen. Ze is t/m 15 mei elke vrijdag- en zaterdagavond te zien in het Shafflytheater aan de Keizersgracht in Amsterdam.

Theo Baylé overleden

ZWOLLE, 3 mei — De operazanger Theo Baylé is deze dag in het Sophiëziekenhuis in Zwolle overleden. Hij was 58 jaar oud.

Theo Baylé, die in Kampen woonde, waar hij later was aan de muziekschool, was geboren uit Laren in het Gooi. Hij kreeg zangles onder andere van Aaltje Noordewier-Reddingius en debuteerde als oratorijzanger in 1931 in Die Jahreszeiten. Acht jaar later trad hij voor het eerst als operazanger op, bij de Wageningenvereniging in Amsterdam. In Hoffmanns Erzählungen.

Het hoogtepunt van zijn carrière viel in de jaren 1951 en 1962, toen hij verbonden was aan de Staatsopera in Wenen. Zijn laatste verbinding was geweest aan de Nederlandse Opera.

Als pedagoog heeft Theo Baylé onder meer gewerkt aan het Utrechts conservatorium en aan het Muzieklyceum in Arnhem. (ANP)

VS niet op Moskouse filmfestival

WASHINGTON, 3 mei — De Verenigde Staten hebben zich teruggetrokken van het jaarlijkse internationale filmfestival in Moskou, dat ditmaal van 18 juli tot 2 augustus wordt gehouden. Er komt geen officiële inzending en de Amerikaanse regering moedigt de deelneming op eigen gelegenheid door filmaarschappijen en individuele burgers niet aan.

De reden is de vertoning op vroegere festivals van anti-Amerikaanse films door filmers uit communistische landen. Herhaalde protesten daartegen werden genegeerd, aldus het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken.

Al eerder heeft de Sovjetunie zich teruggetrokken van het filmfestival in Cannes. Daarvan is te denken dat de officiële Russische inzending — de film Vlucht — door de jury van toelating niet goed genoeg was bevonden. (Reuter).

Van der Graaf Generator blijkt papieren tijger

Door een medewerker

ROTTERDAM, 3 mei — Hoevel achter het organiseren van goedkope popconcerten ongetwijfeld idealistische bedoelingen schuil gaan, blijken de popliefhebbers zich daarop minder te oriënteren dan op de kwaliteit van de popgroepen.

Evenals twee weken geleden bij het MOJO-Exit-experiment „Pop voor een riks“ waren afgelopen vrijdagavond nog geen vijftiender toehoorders bereid een promotieconcert van drie Engelse popgroepen bij te wonen.

Duellerenden op het strijdfront van de bijna lege grote Doelenzaal waren de pas opgevoerde groepen Jackson Heights

en Every Which Way en de gerenommeerde Van Der Graaf Generator, die over de beste papieren leek te beschikken.

Desondanks bleek dat de vier van Jackson Heights, met Nice basgitarist Lee Jackson als stuurman, muzikaal het best uit de voeten konden. Hoewel de groep nog geen herkenbaar eigen muzikaal gezicht toonde, musiceerde het gezelschap op uiterst homogene wijze een trezeker melodie is repertoire bleef. De indruk die Lee Jackson met zijn peperdure, doorzichtige peripex-basgitaar maakte, vormde jammer genoeg te weinig tegenwicht bij zijn afschuwelijke knerp-knipp knoeloeffeningen die voor zang dienden door te gaan. Instrumentaal deed de groep, dankzij de beheerst gedoseerde klankkleuren van de vaak synchroon spelende sologitaristen Charlie Harcourt en Roger McKew, nauwelijks onder voor de geluidsproducties van huidige popnotities als Steppenwolf en Mountain.

Every Which Way, een uitvindend van ook al een ex-Nice-deelnemer, drummer Brian Davison was, gezien de onmiddellijk na aanvang ingezette vluchtelingen van het toch al uitgedunde publiek naar de buffetten, duidelijk geen succes. Brian Davison mocht zijn drumwinkels dan met potten- en pan-nenmateriaal hebben geteeld, muzikaal had het veel weg van een partijtje bandeloeze zelfkastijdigheid dat heel in de verte een free-jazz-glimp scheen na te jagen.

Nog erger kreeg het geteisterde oot van de popgeïnteresseerde het te verduren bij de in vakbladen als „meest progressieve Engelse popgroep“ afgeschilderde Van Der Graaf Generator. Een groep, uitgerust behalve met een indrukwekkende naam, met een drummer, organist, zanger-gitarist en dubbelsaxofonist die onder andere een onvoorstelbaar hoeveelheid energie en rusteloosheid gemeen hadden.

Als een over zijn toeren geraakte machine ratelden de heren, onder leiding van zanger Peter Hammill, een vol uur een kakofonie diep gemiddelde ziele-roerselen uit de gevarieerde apparatuur.

Zaterdagavond traden deze groepen op in Amsterdam.

fijn samen fietsen!

In de serie "Ontdek Nederland op de fiets" kunt u kiezen uit 67 fijne fietstochten, de vrijheid in.

Stuur 30 ct. aan postzegels in een gesloten, als brief gefrankeerde envelop aan: "Slichting: fiets!", postbus 7120 Amsterdam, en u ontvangt een lijst van alle beschikbare fietstroutes thuis. Wél duidelijk uw naam en adres vermelden. En dan: fijn samen fietsen!

radio / tv

Vanavond na 18 uur

NED. I — NOS 18.45 (K) Fabel-tjeskrant 18.55 (K) Journ. VARA 19.05 (K) Pipa op Bizarra 19.30 (K) Coronation Street NOS 20.00 (K) Journ. VARA 20.20 (K) Liedjes van Dirk Witte 21.00 (K) Achter het Nieuws 21.25 Hoe een Hirschberger Deens leerde, film NOS 23.00 (K) Journ. TELEAC: 23.05 Sterrekunde, les 10 (herh.).

NED. II — NOS 18.45 (K) Fabel-tjeskrant 18.55 (K) Journ. 19.05 Kij-ken naar kinderen NCRV 19.20 (K) Dier en vriend NOS 20.00 (K) Journ. NCRV 20.21 Kaddisj voor een overlevende, spel 21.25 Hier en Nu 22.00 (K) Memorandum dokter 22.50 In het voorbijgaan NOS 23.00

— De actrice Glenda Farrell, bekend door haar rollen in televisieseries als Dr. Kildare en Bonanza, is in New York overleden; zij was 67 jaar. Zij heeft ook in films opgetreden, o.m. in I'm a Fugitive from a Chain Gang en Middle of Night.

— Peter Davis, die Louis Armstrong trompet leerde spelen, is in New Orleans overleden; hij was negentig jaar. Davis ontfermde zich over Armstrong toen deze, twaalf jaar oud, naar een verbeteringsgesticht was gestuurd nadat hij in een dulle bui op nieuwjaarsdag een pistool had afgeschoten.

(K) Journ. TELEAC 23.05 EHBO, les 13 (herh.).

H'SUM I — 17.30 NCRV en Bloe 18.19 - 18.29 Pol. partij; 18.30 Nws EO 19.00 Woord voor de wereld 19.25 Informatie en revolv. 19.35 Muz. in mezzo 19.40 Geloven vandaan NCRV 20.00 Informatie over onderwijs en opvoeding 20.20 (S) In Memoriam Igor Stravinsky, portret 21.40 Kerk in Actie 22.00 Overdenking 22.30 Nws 22.40 Litera-ram: over boeken, schrijvers en forest 23.00 Over kerktijd en kerkmuziek 23.30 Verzetsoeufie uit Portugal 23.55 Nws.

H'SUM II — AVRO 7.00 Nws 7.10 Gymn. 7.20 (S) Dag plaatje 8.00 Nws 8.10 Journ. 8.30 (S) Dag plaatje 8.50 Morgenwijd NOS 9.00 Uitge-brag, rep. of herh. NOS-progr. 9.35 Wa-rens 9.40 Muziek uit Middelsteuven en Rensland NOS 10.00 Voor. Heuters 10.10 Verzekelaten 11.00 Nws 11.30 om 12. voor de vrouw 11.55 Beurs 12.30 Overv. voorl. Voor de landbouw 12.40 Knipplaatje; verkeersmagazine 13.00 Nws 13.10 Journ. NOS 13.30 Den Haag 13.35 Snelop van België 14.05 Jazz uit schief 14.30 (S) Kamerorkest 15.00 Herkenkingdienst in de oude Lutherse Kerk in Amsterdam 15.25 Orgelconcert 15.55 Plicht-heid bij Nat. Monument Dam AVRO 16.30 (S) beschouwingen over opera 17.30 Top-pers van toen NOS 18.00 Nws 18.10 Journ. 18.25 (S) Allerhande 18.30 Johan Willem Friso-kapel NOS 19.15 Vull-bruine catallous 19.35 Muziek 19.57 Herkenkingdienst op de Dam 20.00 Stille op de Dam 20.02 Wilhelmus 20.04 (S) Radiophi-harmonisch orkest AVRO 20.30 Lichtu-muziek 20.40 Vanavond, gevar. progr. 22.30 Nws 22.43 Journ. NOS 22.55 (S) Zin-lug; Kunst buiten het Ned. taalgebied 23.05 Nws.

H'SUM III — VARA 9.00 Nws 9.35 Plaatje voor de pap 10.00 Nws 10.03 Lichtu-platen 11.00 Nws 11.03 Opvallend vrolijke gevarieerde visite 12.00 Nws 13.00 Nws 13.03 Ede Backer Show 14.00 Nws 15.00 Nws 15.05 Driedraad 16.00 Nws 16.03-18.00 Mix 17.00 Nws

MARIA CANALS

El Concurs Internacional Maria Canals, de Barcelona, va ser creat l'any 1954. En aquell moment no hi havia ni un sol precedent en tota la Península. El 1958 el Concurs va ser admès a la Federació Internacional. Originalment només comprenia una branca: la de Piano. A partir de l'any 1962 la Federació va admetre la branca de Cant. En 1963 la de Violí; i posteriorment les de Flauta, Guitarra i Música de Cambra. El concurs, doncs, ha esdevingut d'execució musical, nom que usa actualment amb tota propietat, ja que comprèn, com hem dit, un total de sis branques. Així és com ens informa la pianista Sra. Maria Canals de Llates, organitzadora i ànima d'aquest concurs que arreglera el nom de Barcelona al costat de les altres ciutats europees que celebren anualment concursos musicals, 36 en total.

—En quin moment se celebrarà el concurs corresponent a aquest any?

—Molt aviat: en la desena del 19 al 29 del present abril. Serà l'edició 17^a.

—Quants concursants i quants països inscrits?

—114 concursants de 26 països, entre els quals en figuren de tan allunyats com el Japó, Corea, Armènia...

—Quina és la nació que dona més concursants aquest any?

—França, amb 20. Iugoslàvia, Perú, Israel, Finlàndia, Xile i Armènia donen un concursant cadascuna. En total s'ha arribat aquest any a sobrepassar la xifra màxima d'inscrits en tota la història del Concurs.

—Quines branques entren aquest any en el Concurs?

—Tres: Piano, Cant i Violí.

—I l'any vinent?

—Piano, Cant i Flauta.

—Així les branques de Piano i Cant són fixes?

—Exacte. Les altres es van alternant per l'ordre següent: Violí, Flauta, Guitarra i Música de Cambra.

—Aquest Concurs, ¿a què dona més preferència, a la tècnica o bé a la musicalitat?

—Cada concurs de la Federació Internacional, té les seves característiques. El nostre té més

en compte la Musicalitat, encara que, no caldria ni dir-ho, ja se sap que sense un gran domini tècnic no es pot concebre cap carrera d'executant. La diferència rau en els que fan passar el domini tècnic per damunt de la musicalitat, i els que consideren que la tècnica és solament un mitjà de posar-se al servei de la música.

—Es tenen en compte les diferents escoles?

—No, en absolut. Només compten els resultats. Si una escola és bona, podem ben dir que «tots els camins porten a Roma». Per això em fan gràcia els professors o músics que per panderia o fins lucratiu — o per ambdues coses ensems — diuen que coneixen unes tècniques noves, com si es tractés d'una recepta miraculosa. I encara pitjor aquells professors que diuen que tot el que no és la seva escola no és prou bo. Tot això és molt vell i ho han proclamat els interessats des de temps molt reculats. I naturalment sempre hi ha hagut gent innocent per empassar-s'ho. No obstant això, per a un bon jurat només compten els resultats. En el nostre Concurs s'exigeix, per excel·lir, una bona tècnica, sigui de l'escola que es vulgui, mentre estigui al servei de la música.

—Quins jurats hi ha aquest any?

—Per la branca de Piano, els professors Gagnebin, Van Amerongen, Auric, Mozzati, Sittner, Mompou, Pich Santasusana i Maria Canals. Per la branca de Cant: Sittner, Napoli, Carey, Auric, Van Amerongen, Llongueres, Bustamante i Torres. I per la de Violí: Gagnebin, Van Amerongen, Gravois, Napoli, Sittner, Llates, Turull i León. Els professors esmentats, a part els del nostre país, representen Suïssa, França, Àustria, Holanda, Mònaco i Itàlia.

—On se celebraran les eliminatòries, aquest any?

—Les primeres i segones, al Casal del Metge. Els concerts finals, al Palau.

—Digui'm, per acabar, alguns noms destacats de guanyadors anteriors d'aquest Concurs.

—Apunti sobretot els pianistes James Tocco, nord-americà; Françoise Thinat, francesa; Alberto Colombo, italià, i la nostra Leonora Milà. També el gran baríton alemany Schortemeyer, tots els quals estan fent una brillant carrera de solistes.

T. TEBÉ